

Orzeczenie to najważniejsza część zdania. Bez niego wypowiedzenie nie jest zdaniem. Informuje o tym, co robi podmiot, w jakim jest stanie lub co się z nim dzieje.

Odpowiada na pytania: co robi? co się z nim dzieje? w jakim jest stanie?

ORZECZENIE	TEORIA	PRZYKŁADY
czasownikowe	Orzeczenie czasownikowe może być wyrażone:	
	osobową formą czasownika (najczęściej)	<i>Ala poszła do czytelní. Kuba ciągle mówi o wakacyjnych planach.</i>
	formą czasu przeszłego zakończoną na -no, -to	<i>Zrobiono już wszystko.</i>
	nieosobowymi formami: można, warto, należy, trzeba + bezokolicznik	<i>Można zrobić to szybciej.</i>
	formą trybu rozkazującego	<i>Niech pozwolą wejść do sali.</i>
imienne	składa się z łącznika i orzecznika	<i>Tomek został marynarzem. Karol był piąty na mecie. Na ognisku będzie zabawnie.</i>
	ŁĄCZNIK być zostać stać się w osobowej formie } + { ORZECZNIK rzeczownik przymiotnik liczebnik porządkowy zaimek przysłówek wyrażenie przyimkowe	